

STARR-verslag –Wereldmuseum Rotterdam

Situatie

Tijdens de meivakantie heb ik samen met mijn drie kinderen het Wereldmuseum in Rotterdam bezocht. Ons doel was om het museum te verkennen en te onderzoeken waar verbeterpunten liggen op het gebied van toegankelijkheid.

Het Wereldmuseum heeft als visie:

“Door de verbinding tussen verleden en heden te begrijpen, krijg je nieuwe inzichten in de wereld van vandaag. Het Wereldmuseum inspireert je om na te denken over wat het betekent om mens te zijn. We doen dit door nieuwe perspectieven te openen op culturen en geschiedenissen, verwondering te wekken voor de schoonheid van de wereld en bij te dragen aan een rechtvaardigere samenleving.”

Het museum richt zich op mensen. De collectie bestaat uit objecten die in 130 jaar zijn verzameld, door en voor Rotterdammers. Deze tonen de culturele diversiteit van de stad en de wereld. De boodschap is: we zijn allemaal verschillend, maar we zijn allemaal mens.

Het viel mij op dat de tentoonstelling weinig aandacht besteedt aan de verbinding tussen mensen zelf. Er was weinig interactie en dat vond ik jammer. Bezoekers hebben een uniek verhaal dat onderdeel kan zijn van het grotere geheel. De culturele diversiteit waar het museum voor staat, biedt juist kansen om die verhalen te delen.

Taak

Mijn taak tijdens dit bezoek was om het museum kritisch te bekijken vanuit het perspectief van toegankelijkheid, beleving voor kinderen en mogelijkheden tot verbinding in de vaste tentoonstelling.

Actie

Tijdens ons bezoek viel het volgende op:

- We werden niet vriendelijk ontvangen; er was geen introductie of plattegrond beschikbaar.
- Het museum was niet goed toegankelijk. Ik moest zelf iemand helpen met een rolstoel. Deze persoon kon niet zelfstandig naar buiten, en de deur kon niet dicht. Een baliemedewerker kwam niet helpen.
- Op de bovenste verdieping is de vaste collectie te zien, maar er wordt niet duidelijk vermeld dat het om een vaste opstelling gaat.
- Er is weinig algemene uitleg of context bij de objecten.
- De bordjes met tekst hangen niet op prettige plekken, zeker niet voor mensen die moeite hebben met lezen.
- Er is veel afleiding door schermen.
- De opzet lijkt vooral gericht op volwassenen. Voor kinderen zijn er geen activiteiten.
- Er is wel een speurtocht voor kinderen bij de vaste collectie, maar die moest ik echt zoeken – zelfs nadat ik ernaar vroeg.
- Er zijn geen rustplekken in de tentoonstellingsruimte.
- Het contrast tussen de levendige Museumstraat en de vaste tentoonstelling is groot. Er mist een brug die ervoor zorgt dat ook gezinnen met kinderen geïnteresseerd raken in de rest van de tentoonstellingen.

Resultaat

Het museum vertelt verhalen over culturen, geschiedenis en mensen over de hele wereld, maar mist de kans om bezoekers met elkaar te verbinden. Juist omdat diversiteit zo centraal staat, zou het museum meer kunnen doen met de persoonlijke verhalen van bezoekers.

Door bijvoorbeeld hoekjes te creëren in de tentoonstelling waar mensen hun eigen verhaal kunnen delen, voeg je niet alleen waarde toe aan de inhoud, maar bied je ook rustplekken voor wie daar behoefte aan heeft.

Reflectie

Om verhalen te delen én rustpunten te bieden, kan het museum werkplekken inrichten waar bezoekers hun ervaringen of herinneringen kunnen opschrijven of delen – bijvoorbeeld met vragenkaartjes of voorwerpen in een ‘verhalenkoffer’.

In een tijd waarin veel mensen het lastig vinden om echt contact te maken, kan dit een laagdrempelige manier zijn om

verbinding te stimuleren. Bezoekers zijn al nieuwsgierig naar de verhalen van het museum, dus waarom niet ook naar die van elkaar?

Bovendien worden de vaste tentoonstellingen op deze manier ook aantrekkelijker voor kinderen, maar ook ouderen of mensen die wat slechter ter been zijn. Ze kunnen zich meer herkennen in persoonlijke verhalen en op een speelse manier leren.

Ontmoethoek – Waar kom jij vandaan?

Een plek om even stil te staan. En met elkaar in gesprek te gaan. De Ontmoethoek.

Voor volwassenen die willen praten, luisteren en verbinden. Verhalen willen delen over afkomst, identiteit of reisherinneringen. Voor bezoekers die meer willen dan alleen kijken. Een warme, sfeervolle ruimte met comfortabele stoelen alsof je even in iemands huiskamer stapt. Een plek waar je even tot rust kan komen in de sfeer van de tentoonstelling.

In een koffer naast je liggen bijzondere voorwerpen: een hoofddoek, een djembé, een oude reiskaart of een kleurrijke batikdoek. Over elk voorwerp kan je je iets vertellen of delen. Op tafel vind je vragenkaartjes die uitnodigen tot gesprek. Over waar je vandaan komt. Wat je hebt meegemaakt. Wat jou maakt tot wie je bent. Je kiest intuïtief een voorwerp en deelt het verhaal dat het bij je, met iemand die je misschien nog niet kende.

Gebruik een object uit de koffer als startpunt voor een gesprek met een andere bezoeker. Of schrijf je verhaal op een ansichtkaart en hang het op aan de wand, jouw verhaal wordt zo onderdeel van het museum.

Heb je iets moois gedeeld of gehoord? Schrijf het op een ansichtkaart en hang het aan de wand. Zo vullen we samen de ruimte met echte verhalen uit de stad, van mensen zoals jij.

Een leuke aanvulling in de tentoonstellingsruimte van het Wereldmuseum Rotterdam. Zo maken we samen het Wereldmuseum nog persoonlijker.

